

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418200552
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4418200552.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobkyne: Slovenská republika, zastúpená Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 1, IČO: 30 794 536, proti žalovanému: JUDr. Jozef Kapronczai, súdny exekútor, Exekútorský úrad Galanta, Galanta, Švermova 273, IČO: 42 133 882, o zaplatenie 1.086,03 eura, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/8/2018- 253 zo dňa 4. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví označeným rozsudkom (v poradí druhým) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 1.086,03 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody a úspešnému žalovanému priznal podľa § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na § 262 ods. 1 CSP náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § § 2 písmeno a/ b/, § 3, § 4 ods. 1, § 9, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, § 19 zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, výkon verejnej moci, § 415, § 420 ods. 1 Obč. zákonníka, § 16a ods. 1 - 8, § 36 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok.

1.3. Uviedol, že žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že ako správca pohľadávky štátu podala dňa 12. 05. 2008 návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Emilovi Vančíkovi, so sídlom Nové Zámky, Rákocziho 12 voči povinnej D. R., bytom D., H. školy 4. R. exekútor dňa 03. 07. 2008 vydal upovedomenie o začatí exekúcie a dňa 18. 09. 2008 exekučný príkaz na vykonanie zrážok z iných príjmov povinnej. Vymožené finančné prostriedky ale prevedené na účet žalobkyne, hoci zrážky z dôchodku povinnej boli vykonávané od decembra 2008 do októbra 2013 v celkovej sume 1.396,34 eur a boli poukázané na účet súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka. Ďalej uviedla, že žalovaný, ktorý je nástupca súdneho exekútora JUDr. E. Vančíka jej podaním zo dňa 13.01.2017 oznámil vyúčtovanie vymoženej pohľadávky a ukončenie exekúcie zo dňa 29. 12. 2016, podľa ktorého celá pohľadávka žalobkyne, ktorá bola predmetom exekúcie v sume 1.999,17 eur bola vymožená, avšak žalobkyňa obdržala len sumu 913,13 eur. Rozdiel v sume 1.086,03 eur predstavuje žalovanú sumu. Výzvou zo dňa 13. 06. 2017 vyzvala žalovaného podľa § 36 ods. 8 Exekučného poriadku o zaslanie uvedenej sumy 1.086,03 eur; žalovaný jej písomným podaním zo dňa 17.07.2017 oznámil, že túto sumu nevie

poukázať, pretože v čase preberania exekučnej agendy od súdneho exekútora JUDr. E. Vančíka sa na jeho účtoch uvedené finančné prostriedky nenachádzali.

1.4. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že v exekučnom konaní žalobkyne ako oprávnenej proti povinnej G. R. o vymoženie 1999,17 eur súdny exekútor JUDr. Emil Vančík vymohol od povinnej sumu 1.396,34 eur, z tej odrátal sumu 310,31 eur - trovy exekúcie a rozdiel v sume 1.086,03 eur nepoukázal žalobkyňi, oprávnenej v exekučnom konaní.

1.5. Ďalej mal preukázané, že v čase podania žaloby bola na účte JUDr. E. Vančíka suma cca 38.000 eur, s ktorou mal disponovať žalovaný, náhradník JUDr. E. Vančíka. Keďže mal uhradiť viacerým oprávneným sumu cca 300.000 eur, pričom na účte po JUDr. E. Vančíkovi zostala len suma 38.000 eur, požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR a Komoru súdnych exekútorov, aby mu oznámili, akým spôsobom má zostatok finančných prostriedkov rozdeliť. Obidve inštitúcie žalovanému žiadnu zmyslupnú odpoveď neposkytli.

1.6. Súd prvej inštancie konštatoval, že v čase druhého rozhodovania súdu prvej inštancie o žalobe sa na účte po JUDr. E. Vančíkovi nenachádzali žiadne finančné prostriedky. Žalovaný sa rozhodol peniaze vyplatiť spoločnosti, ktorá mala voči JUDr. E. Vančíkovi najväčšiu pohľadávku. Podľa názoru súdu nie je možné takýto postup žalovanému vyčítať. Za situácie, keď žiadny právny predpis neupravuje spôsob rozdelenia finančných prostriedkov náhradníkom súdneho exekútora sa žalovaný správal podľa racionálnej úvahy a finančné prostriedky vyplatil najväčšiemu veriteľovi. Jeho postup bol podľa súdu jedným z možných racionálnych postupov.

1.7. Na záver s poukazom na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/69/2019-2020 zo dňa 17. 09. 2020 uviedol, že nepochybne náhradník súdneho exekútora nezodpovedá za škody, ktoré spôsobil pôvodný exekútor. Podľa názoru súdu škodu v uvedenej veci žalobkyňi spôsobil pôvodný súdny exekútor teda JUDr. Emil Vančík tým, že jej v rozpore so zákonom nevyplatil všetky finančné prostriedky, ktoré preukázateľne od povinnej vymohol. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

2. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok zrušiť, eventuálne zmeniť a žalobe vyhovieť. Namietala nesprávne právne posúdenie veci. Súhlasila so súdom v tom, že náhradník súdneho exekútora nezodpovedá za škody spôsobené pôvodným exekútorom. Súd ale vec nesprávne posúdil v tom, že postup žalovaného hodnotí ako racionálny, keď podľa nej názoru existovali aj iné racionálne riešenia. Žalovaný na pojednávaní dňa 04. 06. 2021 uviedol, že z MS SR a z Komory súdnych exekútorov dostal odpoveď, i keď nie zmyslupnú a zároveň oznámil, že na účte po pôvodnom exekútorovi sa nenachádzajú žiadne prostriedky. Dôkazy na toto tvrdenie, rovnako ani o existencii pohľadávky obchodnej spoločnosti voči pôvodnému exekútorovi nepredložil. Predmetná spoločnosť pohľadávku nevymáhala a ani súdne neuplatnila. Tvrdí, že nárok voči žalovanému vyplýva z § 36 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.11.2013, ide o ustanovenie, ktoré sa má aplikovať na exekučné konanie začaté pred podaním návrhu na exekúciu. V zmysle citovaného ustanovenia exekútor zastupuje zástupca, alebo ak ide o náhradníka exekútora, uplatní sa povinnosť podľa prvej vety povinnosť poukázať oprávnenému finančné prostriedky uplynutím 14 dňovej lehoty počítanej odo dňa, keď sa zástupca alebo náhradník ujal exekútorského úradu. Poukázala na § 243b ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého konania začaté pred 1.11.2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.10.2013 ak ods. 2 a 3 neustanovujú inak. V zmysle § 243b ods. 2 ustanovenia § 36 ods. 8 až 13, § 46 ods. 3 až 7 a § 60 ods. 2 sa použijú aj na konania začaté pred 1.11.2013. Zdôraznila, že žalovaný nespochybnil jej nárok vyplývajúci z § 36 ods. 8 Exekučného poriadku a vzhľadom na neexistenciu usmernenia ohľadne výšky uspokojenia pohľadávok mal ochotu vyplatiť celú žalovanú sumu, pričom tieto peňažné prostriedky v čase podania žaloby boli na účte. Dovtedy odvolateľke škoda nevznikla. Tou je neuspokojenie pohľadávky a škoda vzniká okamihom, keď sa právo veriteľa na plnenie proti dlžníkovi stalo fakticky nevymáhateľným. Bola názoru, že žalovaný nie je zodpovedný za škodu spôsobenú pôvodným exekútorom, ale zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil sám tým, že po takmer troch rokoch vyplatil peňažné prostriedky obchodnej spoločnosti, hoci mal povinnosť previesť jej v 14 dňovej lehote, počítanej odo dňa keď sa ujal exekútorského úradu ako náhradník pôvodného exekútora. Odvolateľka vyslovila pochopenie, že do tejto situácie sa žalovaný dostal pre nezákonné konanie pôvodného exekútora, vzniknutú situáciu sa snažil riešiť hoci z jej pohľadu rozdelením peňažných prostriedkov došlo k jej poškodeniu.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že poskytol všetky dôkazy a jemu známe stanoviská. Nezodpovedá za protiprávne konanie pôvodného súdneho exekútora za nepoukázanie finančných prostriedkov. Navrhuje uplatniť si nárok na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom JUDr. Vančíka.

4. Žalobkyňa v odvolacej replike zotrvala na odvolacích dôvodoch. Zopakovala, že nespochybnila názor súdu i žalovaného vyplývajúci z § 16 ods. 8 Exekučného poriadku, že náhradník nezodpovedá za škodu spôsobenú exekútorom. Nárok odvodzovala z § 36 ods. 8 Exekučného poriadku. Predpokladala, že peňažné prostriedky na účte sú. Nemá byť dôvodom zamietnutia žaloby absencia finančných prostriedkov na depozitnom účte po pôvodnom exekútorovi, žiadala prihliadnuť na skutočnosť, že žalobu podala 31. 08. 2018, prvé pojednávanie dňa 15. 05. 2018 bolo odročené len z dôvodu, že žalovaný čakal na usmernenie od ministerstva. Odpoveď oznámil len na pojednávaní 04. 06. 2021, v čase druhého rozhodovania súdu. Z toho vyplýva, že on nevedela ovplyvniť prieťahy v konaní, ktoré boli spôsobené žalovaným.

5. Žalovaný v duplike zopakoval obsah svojho vyjadrenia v pôvodnom znení.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

7. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1 086,03 eura s poukazom na ustanovenie § 36 ods. 8 Exekučného poriadku na tom skutkovom základe, že žalobca ako oprávnený podal proti povinnej návrh na vykonanie exekúcie dňa 12.05.2008 súdnemu exekútorovi JUDr. Emilovi Vančíkovi, ktorý dňa 03.07.2008 vydal upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX 512/2008 a dňa 18.09.2008 vydal exekučný príkaz ma vykonanie zrážok z iných príjmov. Na základe tohto exekučného príkazu, však na účet žalobcu neboli vymožené finančné prostriedky prevedené. Dňa 12.08.2016 bol žalobcovi doručený exekučný príkaz EX 40512/2008 súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kapronczaia (nástupcu súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka) zo dňa 03.08.2016 na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy, na základe ktorého bola v roku 2016 na účet žalobcu prevedená suma vymožená exekútorom JUDr. Jozefom Kapronczaiom celkom vo výške 913,13 eura. Žalobca dňa 13.01.2017 zistil z vyúčtovania vymoženej pohľadávky a z oznámenia o ukončení exekúcie, že bola vymožená celá pohľadávka vo výške 1 999,17 eura, avšak žalobcovi bola poukázaná len suma vo výške 913,13 eura. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne žalobca zistil, že zrážky z dôchodku povinnej boli vykonávané od decembra 2008 do októbra 2013 celkom vo výške 1 396,34 eura a boli poukázané na účet pôvodného súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka, z ktorej sumy bolo súdnym exekútorom JUDr. Emilom Vančíkom na trovy exekúcie uplatnených 310,31 eura. Žalovaný na výzvu žalobcu o zaslanie sumy 1 086, 36 eura žalobcovi oznámil, že finančné prostriedky vymožené súdnym exekútorom JUDr. Emilom Vančíkom nie je možné poukázať, nakoľko v čase prebratia exekučnej agendy sa na účtoch súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka nenachádzali s tým, že finančné prostriedky, ktoré boli v čase zmeny súdneho exekútora na depozitnom účte nedokážu ani sčasti pokryť nárok veriteľov.

8. V uvedenej veci rozhodol Okresný súd Nové Zámky rozsudkom č.k. 6C/8/2018-172 zo dňa 08.01.2019 (v poradí prvým) tak, že žalobu žalobcu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/69/2019-202 zo dňa 17.09.2020 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že uviedol, že v konaní bola preukázaná skutočnosť, že na účte pôvodného súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka bola v rozhodnom období suma cca 38.000 eur, preto úvahu súdu prvej inštancie, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný, považoval za predčasnú. Uviedol ďalej, že len v prípade, že by v rozhodnom čase neboli na účte pôvodného súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka žiadne finančné prostriedky, ktoré pôvodný exekútor vymohol v prospech žalobcu ako oprávneného v exekučnom konaní avšak ich žalobcovi nepreukázal, mohol súd prvej inštancie uvažovať o vzniku škody a o prípadnej zodpovednosti tretej osoby. Podľa odvolacieho súdu niet sporu o tom, že podľa ustanovenia § 16a ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti náhradník exekútora nezodpovedá za škodu spôsobenú exekútorom, ktorému výkon funkcie zanikol.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne dospel aj k správne právnemu záveru o nutnosti zamietnutia žaloby žalobcu. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne, preto ďalej poukazuje na odôvodnenie jeho rozhodnutia a následne už len uvádza ďalšie dôvody pre podporu správnosti napadnutého rozhodnutia.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu uplatnenému žalobcom v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Žalobca v podanom odvolaní ďalej argumentoval najmä tým, že sa síce stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že náhradník súdneho exekútora nezodpovedá za škodu, ktorú spôsobil pôvodný exekútor, avšak zdôraznil, že jeho nárok voči žalovanému vyplýva z nesplnenia povinnosti ustanovenia § 36 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.11.2013 s tým, že uvedený nárok nespochybnil ani žalovaný. Namietal aj skutočnosť, že v čase začatia konania boli na účte pôvodného exekútora peňažné prostriedky (38.000 eur) s tým, že žalovaný nepredložil žiadne dôkazy o tom, že na účte pôvodného exekútora sa nenachádzajú peňažné prostriedky na uspokojenie všetkých oprávnených, ako aj dôkaz o tom, že žalovaný resp. nástupca súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kapronczaia uspokojil pohľadávku obchodnej spoločnosti z peňažných prostriedkov, ktoré sa nachádzali na účte pôvodného súdneho exekútora.

14. Podľa § 16 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, výkon funkcie exekútora zaniká odvolaním exekútora.

15. Podľa § 16a ods. 2 Exekučného poriadku, v prípade zániku výkonu funkcie exekútora podľa § 16 ods. 1 písm. c) <<https://www.epi.sk/zz/1995-233/vsetky-znenia>> náhradník exekútora v súčinnosti s prezídiom komory (§ 214 <<https://www.epi.sk/zz/1995-233/vsetky-znenia>>) a poverení zástupcovia ministerstva v súčinnosti s útvaram Policajného zboru vykonávajú do 30 dní po zániku výkonu funkcie exekútora súpis stavu exekučných spisov podľa registra vedeného na exekútorskom úrade. Zároveň vykonávajú finančné vyúčtovanie spisov ku dňu zániku výkonu funkcie exekútora na základe dokladov, ktoré sú súčasťou exekučného spisu. Exekútor, ktorého výkon funkcie exekútora zanikol, je povinný poskytnúť pri výkone súpisu stavu exekučných spisov potrebnú súčinnosť.

16. Podľa § 16a ods. 3 Exekučného poriadku, náhradník exekútora zabezpečí výkon exekúcie v neukončených exekučných konaniach. Náhradník exekútora je oprávnený disponovať s osobitným bankovým účtom exekútora, ktorému výkon funkcie zanikol.

17. Podľa § 16a ods. 5 Exekučného poriadku, ak náhradník exekútora z dôvodov podľa § 44 ods. 3 <<https://www.epi.sk/zz/1995-233/vsetky-znenia>>, § 57 <<https://www.epi.sk/zz/1995-233/vsetky-znenia>> alebo § 60 <<https://www.epi.sk/zz/1995-233/vsetky-znenia>> nebude pokračovať v konaniach podľa odseku 3, je povinný v lehote 14 dní vyporiadať plnenia, ktoré vymohol exekútor, ktorého výkon funkcie exekútora zanikol, vrátane trov exekútora, ktorého výkon funkcie exekútora zanikol.

18. Podľa § 16a ods. 6 Exekučného poriadku, vyporiadaním plnenia podľa odseku 5 na účely tohto zákona je poukázané vymoženého plnenia po odčítaní trov náhradníka exekútora a) oprávnenému b) exekútorovi, ktorého určí prezídium komory (§ 214 <<https://www.epi.sk/zz/1995-233/vsetky-znenia>>) na pokračovanie v exekučnom konaní c) povinnému po uspokojení všetkých pohľadávok.

19. Podľa § 16a ods. 7 Exekučného poriadku, skončené exekučné spisy odovzdá náhradník exekútora do exekútorskeho archívu.

20. Podľa § 36 ods. 8 Exekučného poriadku, ak exekútor prijme peňažné prostriedky, je povinný tieto poukázať oprávnenému bezodkladne, najneskôr do 14 dní od ich prijatia, ak odsek 9 alebo štvrtá časť tohto zákona neustanovuje inak alebo ak sa exekútor s oprávneným písomne nedohodol inak. Lehota na poukávanie peňažných prostriedkov nesmie byť dlhšia ako 90 dní; dohody, podľa ktorých má lehota presiahnuť 90 dní, sú neplatné. Ak exekútora zastupuje zástupca alebo ak ide o náhradníka exekútora,

uplatní sa povinnosť podľa prvej vety uplynutím 14-dňovej lehoty počítanej odo dňa, keď sa zástupca alebo náhradník ujal exekútorského úradu.

21. Odvolací súd uvádza, že exekútor JUDr. Emil Vančík vykonával exekúciu voči povinnej v období od decembra 2008 do októbra 2013 celkom vo výške 1 396,34 eura s tým, že tieto vymožené peňažné prostriedky boli poukázané na účet pôvodného súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka, ktorý nepoukázal vymožené peňažné prostriedky oprávnenej. JUDr. Emil Vančík bol odvolaný z funkcie súdneho exekútora dňa 26.03.2014 a za jeho nástupcu bol vymenovaný žalovaný. Ten následne vykonával zrážky zo mzdy povinnej s tým, že vymohol peňažné prostriedky vo výške 913,13 eura ako evidovaný zostatok na pohľadávke oprávneného v roku 2016, ktoré aj poukázal oprávnenej.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené je teda zrejmé, že predmetom konania je vymoženie peňažných prostriedkov vymožených v období od decembra 2008 do októbra 2013 celkom vo výške 1 396,34 eura, odvolaným súdnym exekútorom JUDr. Emilom Vančíkom, ktoré tento exekútor síce vymohol v prospech oprávneného, ale nepoukázal ich v prospech oprávneného.

23. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaný prevzal exekútorský úrad po jeho predchodcovi s tým, že vymožené peňažné prostriedky na bankovom účte boli výrazne nižšie v porovnaní s výškou peňažných prostriedkov, ktoré bolo nevyhnutné poukázať v prospech oprávnených, a to za obdobie keď exekúciu v prospech oprávnených vykonával odvolaný súdny exekútor JUDr. Emil Vančík. Žalovaný následne žiadal MS SR o usmernenie ako v danej veci postupovať pri vyplatení finančných prostriedkov oprávneným a rovnako tak aj komoru s tým, že žiadne usmernenie resp. odporúčanie ako v danej veci pokračovať nedostal. Následne žalovaný v konaní uviedol, že v priebehu konania peňažné prostriedky, ktoré zostali na účte po odvolanom súdnom exekútorovi, použil na úhradu tomu oprávnenému (spoločnosti), ktorá mala voči JUDr. Emilovi Vančíkovi najväčšiu pohľadávku.

24. Odvolací súd konštatuje, že skutočnosť, že žalovaný po jeho nástupe na exekútorský úrad neprevzal od súdneho exekútora všetky finančné prostriedky vymožené od povinných (ktoré zároveň neboli zo strany pôvodného exekútora JUDr. Emila Vančíka poukázané v prospech oprávnených) preukazuje najmä skutočnosť, že podaním zo dňa 04.04.2018 (č. I. 138) žiadal MS SR o poskytnutie informácií v prípade ak sa na depozičnom účte pôvodného exekútora nenachádzajú finančné prostriedky v sume, ktorá nezodpovedá reálnej sume, ktorá sa mala nachádzať na depozičnom účte s tým, že táto suma mala byť niekoľkonásobne vyššia. Ak by teda žalovaný po jeho menovaní prevzal od pôvodného odvolaného súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka všetky vymožené peňažné prostriedky, a tieto by sa nachádzali na depozičnom účte, nebol by dôvod, aby žalovaný žiadal MS SR o poskytnutie informácií ohľadom ďalšieho postupu v danom prípade. Právne na základe uvedeného odvoláciu argumentáciu žalobcu, že žalovaný nepredložil žiadne dôkazy o tom, že na účte pôvodného exekútora sa nenachádzajú peňažné prostriedky na uspokojenie všetkých oprávnených odvolací súd vyhodnotil za nedôvodnú.

25. Súdny exekútor vykonávajúci exekučnú činnosť podľa Exekučného poriadku je orgánom verejnej moci. Exekútor je povinný o každom exekučnom konaní viesť podrobnú evidenciu, a to predovšetkým o doposiaľ vymoženej výške pohľadávky oprávneného a o výške vymožených trov exekútora. O stave exekučného konania je povinný informovať exekučný súd a oprávneného. Exekútorom prijaté alebo vymožené plnenia je súdny exekútor povinný poslať oprávnenému v zákonom stanovenej lehote (§ 36 ods. 8 Exekučného poriadku). Porušenie povinnosti exekútorom poukázať peňažné prostriedky oprávnenému v stanovenej lehote je závažným disciplinárnym previnením (§ 220 a nasl. Exekučného poriadku), za čo hrozí exekútorovi v prvom rade písomné napomenutie resp. peňažná pokuta a v prípade opakovaného porušenia až zbavenie funkcie súdneho exekútora.

26. Odvolací súd pre zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva, že ak žalovaný, ako nástupca súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka, poukázal v roku 2016 na účet oprávneného (žalobcu) len peňažne prostriedky, ktoré vymohol po tom ako bol vymenovaný za nástupcu súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka vo výške 913,13 eura a na účet oprávneného (žalobcu) nepoukázal len peňažné prostriedky vymožené jeho predchodcom (za obdobie od decembra 2008 do októbra 2013 celkom vo výške 1 396,34 eura) pretože po prebratí funkcie na účte pôvodného súdneho exekútora sa nenachádzalo dostatok peňažných prostriedkov na uspokojenie všetkých oprávnených, tak svojím konaním resp. porušením ustanovenia § 36 ods. 8 Exekučného poriadku z hľadiska verejnoprávneho, porušil svoje povinnosti, ktorému mu boli zverené ako osobe poverenej výkonom verejnej moci. V dôsledku porušenia uvedenej povinnosti voči žalovanému, tak ako bolo odvolacím súdom vyššie uvedené, je možné vyvodiť len disciplinárnu zodpovednosť s poukazom na ustanovenia § 221 a nasl. Exekučného poriadku.

27. Podľa § 16a ods. 8 Exekučného poriadku náhradník exekútora nezodpovedá za škodu spôsobenú exekútorom, ktorému výkon funkcie zanikol.

28. Ako už bolo uvedené, po zániku funkcie pôvodného súdneho exekútora jeho nevybavenú agendu mal prevziať náhradník - súdny exekútor JUDr. Jozef Kapronczai, ktorý sa stal súdnym exekútorom od 07.04 2014. Bolo preukázané, že v čase podania žaloby bolo na účte JUDr. Emila Vančíka cca 38.000 eur, s touto sumou mal disponovať žalovaný ako náhradník JUDr. Emila Vančíka. Pretože žalovaný mal uhradiť rôznym oprávneným sumu cca 300.000 eur a na účte po JUDr. Emilovi Vančíkovi zostalo len 38.000 eur, obrátil sa na Ministerstvo spravodlivosti SR, resp. Komoru súdnych exekútorov, aby mu oznámili akým spôsobom má uvedené finančné prostriedky, ktoré zostali po JUDr. Emilovi Vančíkovi rozdeliť. V čase druhého rozhodovania súdu prvej inštancie o žalobe sa na účte po JUDr. Emilovi Vančíkovi nenachádzali už žiadne finančné prostriedky, pretože žalovaný ich vyplatil spoločnosti (oprávnenému), ktorá mala voči JUDr. Emilovi Vančíkovi (najväčšiu) pohľadávku, keďže zo strany ministerstva ani komory mu neboli uložené žiadne záväzné pokyny pre ďalší postup v danej veci.

29. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný neprevzal od pôvodného súdneho exekútora všetky odvolaným exekútorom od povinných vymožené peňažné prostriedky a zároveň išlo o peňažné prostriedky, ktoré odvolaný súdny exekútor nepoukázal oprávneným (keďže na bankovom účte JUDr. E. Vančíka bolo cca 38.000 eur s tým, že pohľadávky oprávnených boli cca vo výške 300.000 eur), objektívne ani nemohol poukázať vymožené peňažné prostriedky jednotlivým oprávneným. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že ak žiadny právny predpis neupravuje spôsob rozdelenia finančných prostriedkov náhradníkom súdneho exekútora sa žalovaný ako náhradník súdneho exekútora správal racionálne keďže vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov na depozičnom účte, poukázal predmetné peňažné prostriedky v prospech oprávneného s najvyššiu pohľadávkou.

30. V tejto súvislosti odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie považuje za potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu medzi súdnym exekútorom a oprávneným v dôsledku toho, že odvolaný súdny exekútor nepoukázal vymožené peňažné prostriedky od povinných oprávneným, takýmto konaním spôsobil oprávneným, resp. žalobcovi škodu. Je potrebné dodať, že náhradník súdneho exekútora nezodpovedá za škodu spôsobenú pôvodným exekútorom (§ 16a ods. 8 Exekučného poriadku). Podľa názoru odvolacieho súdu v uvedenej situácii je potrebné vidieť škodu spôsobenú pôvodným exekútorom, spočívajúcu v skutočnosti, že nevyplatil žalobcovi peňažné prostriedky vymožené od povinnej. Je teda zrejmé, že v tomto prípade zodpovednostným subjektom, voči ktorému si žalobca môže uplatniť svoj nárok je práve odvolaný súdny exekútor JUDr. Emil Vančík, ako osoba zodpovedná za škodu, prípadne štát, a preto vo vzťahu k žalovanému možno konštatovať, že nie je daná pasívna vecná legitímácia, pretože ako bolo vyššie uvedené, možno voči nemu vyvodiť len disciplinárnu zodpovednosť za nedodržanie ustanovenia § 36 ods. 8 Exekučného poriadku, a to s poukazom na § 220 Exekučného poriadku.

31. Preto, ak žalobca v odvolaní uvádza, že si nárok na zaplatenie vymoženej sumy vo výške 1086,03 eura uplatňuje voči žalovanému na základe ustanovenia § 36 ods. 8 Exekučného poriadku, tak vzhľadom na uvedené odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie musí konštatovať, že jeho nárok nie je dôvodným a odvolacia argumentácia nie je spôsobilá privodiť zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

32. Na záver odvolací súd k odvolacím námietkam žalobcu zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

33. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania priznal v celom rozsahu. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).